

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

23. Dies Decembris. Venit de cœlo magnus Medicus, quia per totum
ubique jacebat ægrotus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

tales, montium sinus eviscerant. In memoria, & hortos prodis? Ecce ibi amo amabilitatem tuam, quam mihi frondosa silvarum, herbida camporum, hortorum florida amœnitas, velut in imagine cognoscendam objicit. Oceano, & fluctibus innatas? Ecce ibi amo Potentiam tuam, quæ undis litora circumfudit, & usque eo minaces procellas cogit elisas retrò spumescere. In aërem Te diffundis? Ecce ibi amo sapientiam tuam; quæ nubes, & ventos, & pluvias, & tonitrua, & fulgura, & rores, & nebulas, & irides, incognito humanis mentibus artificio excogitavit. Involvis te fœno, & paleis in stabulo? Ibi demum, te totum toto corde amo; illic enim mihi, quàm alibi usquam amabiliore, quia pro me vilior. Eris honorabilior in humilitate Bethlehem, quàm Salomon cum omni gloria sua in Jerusalem. Plus te admirabor inter stipulas fœni, quàm inter stellas cœli. Plus me tibi obligabis, & fortius me tibi ligabis; tuis quibus involutus es pannis; quàm si me locupletares omnibus totius mundi thesauris.

Est, quò Christe jaces, fœtum, in terris mihi cœlum.

23. DIES DECEMBRIS.

Venit de cœlo magnus Medicus, quia per totum ubique jacebat ægrotus. *S. August. sup. Joan.*

Christus I
Medicus.

ANte Christi è cœlis descensum, quid erat mundus, nisi ut probatica illa piscina; in qua jacebat multitudo magna languentium, cœcorum, claudorum, aridorum; quia necdum venerat ille, per quem cœci vident, claudi ambulant. Et quia Filius Dei necdum fuerat homo factus;

factus; quilibet homo poterat dicere, quod infirmus ille. (a) *Hominem non habeo*; cui, videlicet, sit illa potestas tollendæ infirmitatis. Itaque in toto genere humano, (b) *à planta pedis, usque ad verticem capitis, non erat sanitas*: opus ergò fuit; ut descenderet in pitcinam, non Angelus; sed Deus homo, qui est charitas. Jam evoluta erant ultrà quadraginta sæcula, & necdum Medicus. Tamen diffiuebant liquidissimis gaudiis, suscipiendi illi Patriarchæ, & Prophetæ, vel ob promissum tantum Medicum, ejusque Adventum ardentissimis desideriis expetebant, & cum clamore valido, atque ejulatu multo cælum noctes, diesque pulsabant; optantes rumpi cælum, aperiri nubes; ut tandem veniret, & infirmis subveniret. Utinam tantum esset post ejus Adventum nobis gaudium; quantum illis, ad ejus Adventum fuit desiderium. Age Anime! compone hominem ex maximorum Heroïum dotibus, totum ex miraculis conflatum; in quo uno esset sapientia Salomonis, fortitudo Sampsonis, Pulchritudo Absolonis, fides Jonathæ, Castitas Josephi, Mansuetudo Davidis, & quæcunque alia, vel naturæ, vel gratiæ decora. Quis non anhelaret, ad illius conspectum? quis non ambiret illius uti commercio, & si posset, frui contubernio?

II. Agnosce homo tuam dignitatem, æstima felicitatem. Venit tandem tam diu; ut veniret desideratus, à tam multis tam multum expectatus, ab omnibus tot sæculis exoptatus; nec tantum venit in mundum, sed ad te in mundo, imò in te. Quis ille? Cui efformando, tota se Dei Potentia, Sapientia, Bonitas impendit: sic ut illustrius opus nullum,

T t t 3

ne-

(a) Joan. 5. 3. (b) Isa. 1. 6.

que Potestas ejus exequi infinita, neque perfectius Potentia excogitare, aut Amor æternus velle possit. Deindè Pater ejus abjecit ad illius pedes omnes totius universi res à se procreatas; imò submisit illi omnes suas perfectiones in omni genere infinitas, permittendo arbitrio ipsius sanctissimæ Humanitatis, Omnipotentiam ad patranda miracula qualiacunque, & quotiescunque liberet: Bonitatem ac Misericordiam, ad condonanda peccata: Sapientiam, ad judicandum. Cum hoc homine Deo potest tibi esse continuum commercium. Miser ergò, & miserabilis, quisquis es, carum aded aliquid esse potest; ut præ Jesu, illud æstimare, ipsivè denegare audeas? Cœlestis Pater, nihil ei negat; tu illi nihil non negas: dedit illi totum suum Regnum; tu illi ne cor quidem: dedit illi omnem suam gloriam, magnitudinem, Majestatem, thronum, & Omnipotentiam suam, cum ipso communicando. Nihil omninò fuit, quod pluris, quàm Jesum faceret: ipsum elegit Principem Prædestinatorum: ejus amore, & reverentiâ mundo aliàs perituro pepercit. Jesus, primogenitus est omnis creaturæ; cujus causâ, & in gloriam, cujus Pater facit omnia; nihilque negat, quod in Jesu nomine petitur. Quonam itaque modo cor illi suum dare reuuet luteus homuncio.

III. O ingrata anima, quæ nunc eo frueris, quem Sancti Patres inflammantissimis studiis concupiscebant, eminùsque venientem amicissimè consalutabant! quomodò non præ magnitudine gaudii rumpuntur tibi omnes venæ; præ amore totus, quantus es dissolvi? Christus jam tibi natus est; tibi passus est; tibi fleuit in præsepio; tibi mortuus est in patibulo.

bulo. Tuis, tu, oculis usurpasti, tuisque tantum non
 manibus palpasti; admirabilia inventa nimiae illius
 Charitatis, millies experta es, dum penitissimas me-
 dullas tuas, & intinum cor tuum, ad illud in amo-
 rem mutuum sollicitandum subiit; & perlibenter,
 ipsissima mundi pulchritudo. Patris Imago perfe-
 ctissima, gaudium Seraphinorum, & voluptas An-
 gelorum omnium. Amabo vos, o venerandi Patres,
 ac Patriarchae! nunquid intueri optastis Justum Ju-
 storum? Ego, qui peccatorum primus sum; saepe
 sapientem tenui illum in corde meo; attigi illum labiis
 meis, & dedi illi osculum pacis. Quem videre vo-
 luistis? an desideratum cunctis gentibus? Illo ego
 jam beatus sum, illo potior, illum suavissime ample-
 ctor. Quem videre voluistis? nonne desiderium col-
 lium aeternorum, & excelssimorum Seraphim? Vi-
 di ego illum abjectum, & humiliatum mei causa
 usque ad opprobrium crucis; vidi genua flectentem,
 & advolutum pedibus vilium hominum, ipsiusque
 Proditoris Judae. Quem videre voluistis? specio-
 sumne praefiliis hominum? Mecum illum habeo, co-
 medique non solum cum illo; sed ipsummet, ac gu-
 stavi suavitatem ejus, favumque libavi, & panem An-
 gelorum. Qui fit igitur, quod bona mea tam parum
 norim? quod non magis exultem, ac triumphem?
 quin gaudio exuberante dirumpitur pectus meum?
 dum eo potior, illum possideo, arctisque stringo
 complexibus; (a) quem multi aded Prophetae, & Re-
 ges videre voluerunt, & non viderunt? Et haec omnia,
 o ingrata anima, accepisti citra tua munera! potes
 laudare beneficia, & debes amare Benefactorem;

T r r 4

non

(a) Matth. 13. 17.

non tamen te laudes ; quia tibi benefecit. Quia,
Qui sese laudat, Christi se munere fraudat.

24. DIES DECEMB.

Quanti te fecit Deus ; ex his, quæ pro te factus est,
 agnosce. *Bern. serm. 1. de Epiph.*

Iter in Beth-
 leem.

I. **S**I dubites, ô homo, quanti te
 Deus fecit ! vide, quid Dei Fi-
 lius pro te sit factus ? A novem
 mensibus, in utero Matris pro te homo factus, cras
 item pro te apparebit homo natus. Tandem aliquan-
 do post diuturnam tot annorum, lustrorum, Olympi-
 adum, sæculorum expectationem ; post tot captivo-
 rum è limbo ejulatus ; Patriarcharum suspiria ; Pro-
 phetarum vaticinia, cœli clamores : terræ gemitus ;
 adest nobis, singulari Dei Præpotentis beneficio dies
 ille expectatissimus, antiquæ legis ultimus, novæ pri-
 mus ; dies ad quem aspirantes, jam tot annis, & men-
 sibus ; tot diebus, ac noctibus, irrequieto, ac indefesso
 studio, & labore gemimus. Adest dies plenitudinis
 temporis ; ad quem quasi ad horæ unius integritatem,
 & complementum, singula momenta in dextram, fini-
 stramque partem, per singulos gradus jaçtabantur ; ad
 quem ; quasi ad centrum mundani horologii ponde-
 ra indefatigabili motu ferebantur. Et Sol ipse die-
 rum, atque annorum parens, eosdem cursus iterum,
 iterumque repetebat : si fortè tandem aliquando ma-
 jorem illum solem aspiceret, qui tempora novit &
 momenta, eaque habet in sua potestate. Circà quem,
 quasi cardinem versantur omnes dies sæculi, & qui
 eum præcesserunt, & qui deinceps secuti sunt, & qui
 porro orientur, & occident in omnes annos conse-
 quen-